

Z toho, co jsem slýchal mezi některými křesťany, jsem si kdysi odvodil, že přijmout Pána Ježíše znamená pomodlit se určitou modlitbu a pak se držet některých důležitých principů. „Posvěcený život“ se tomu říkávalo.

Když jsem ale pozorně četl Boží slovo a povídal si o tom s Pánem Ježíšem, zjistil jsem, že Jeho záměr s lidmi, kteří se Mu oddají, je mnohem větší, než jen abychom po vstupní modlitbě dodržovali pravidla a chodili do sboru.

On chce být s každým z nás osobně ve stálém spojení, jako Přítel, jako Rádce, chce nás vést a chce skrze nás konat dílo, které přesáhne i práh naší vlastní smrti...

Posvěcený život je moc důležitý a může být skvělým „svědectvím“ i pro naše okolí. Jestliže se z něho ale vytratí radostné spojení s živým Ježíšem, může se stát zákonickým břemenem, jaké neinspiruje ani věřící, natož pak cizí lidi, kteří nás pozorují zpovzdálí...

Budeme-li Pánu Ježíši dostatečně blízko, On má pro nás dosud nepoznanou proměňující hloubku své lásky a radosti. A posvěcený život bude důsledkem prožívání Jeho lásky a radosti, nikoli příčinou...!